

[Jefsen Christensen.]

Præsteembeder i den danske Folkekirke, for Tiden er beskikket følgende:

22 præstevediede Missionærer, heraf 7 med tysk Uddannelse;

18 Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder uden for Riget;

der er i Øjeblikket ingen ansat i den danske Folkekirke fra evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet;

1 Mand, der ved Københavns Universitet har bestaaet en anden afsluttende Prøve end den teologiske, og endelig

20 Lægmænd, deraf 8 Valgmenighedspræster, 1 Døvstummepræst og 1 Præst ved et Sindssygehospital.

Desuden er der i Henhold til Lovene af 1920 for Tiden ansat 12 Præster, som er uddannet ved tyske Lærestalter. Denne sidste Gruppe er i det væsentligste — og maaske for hele Gruppens Vedkommende — Mænd, der forblev i deres Embeder i de sønderjyske Sogne efter Menighedernes Ønske umiddelbart efter Genforeningen i 1920, ligesom de 7 præstevediede Missionærer med tysk Uddannelse, der findes nævnt under den første Gruppe; i det væsentligste er Mænd, som allerede vikarierede i deres Embeder i 1920.

Dette vil sige, at Menighederne her i Landet ved Præsteembeders Besættelse har benyttet sig af Retten i Lov Nr. 285 af 30. Juni 1922 om Adgang til Præsteembeder for Mænd uden teologisk Embedseksamen til Besættelse af Embederne med saadanne Mænd i 54 Tilfælde.

I Henhold til en kirkelig Statistik omfattende Tiden fra 1. April 1935 til 30. Maj 1939 er der 94 Provstier her i Landet med 1 300 Sognekald, og der er 2 227 Kirker og 1 620 fungerende Præster i Folkekirken.

Tager man i Betragtning, at Loven om Adgang til Præsteembeder, der lempet paa Bestemmelsen om, at kun Teologer maatte have Adgang her, kun har været gældende i 18 Aar af Folkekirkenes Levetid i sin nuværende Form, kan det ikke siges at være et helt ringe Tal af Menigheder her i Landet, der har gjort Brug af denne Adgang, set paa en rent statistisk Baggrund. Naar dertil kommer den aandelige Nødvendighed, som det er for det danske Folk inden for Folkekirkens Rammer at give saa frie Forhold, at Mangfoldigheden i aandelige Rørelser i vort Folk kan faa Plads derinde paa Sæmmelighedens og den evangelisk-lutherske Trosbekendelses Grund, maa det siges, at en Lovgivning af den her foreliggende Art er baade berettiget og paakrævet. Jeg

kan da ogsaa paa egne og paa mit Partis Vegne anbefale en velvillig Behandling af det foreliggende Forslag.

Det foreliggende Forslag bygger, saa vidt jeg kan skønne, dels paa den hidtil gældende Lov, dels paa Det kirkelige Udvalgs Betænkning. De Ændringer af positiv Karakter, som det indeholder, kan vi billige, saaledes Bestemmelsen om, at Lægmænd i første Omgang kan søges af en Menighed til et Præsteembede, men at saadanne Præster efter 7 Aars Tjeneste selv kan søge Præsteembede andetsteds paa normal Vis, naar visse Betingelser opfyldes. Dette har de ikke kunnet hittil.

Ligeledes kan vi billige Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, der lovfæster, at den lokale Biskop skal medtage to andre Biskopper ved den Kundskabsprøve, der skal gaa forud for Præstevielsen af Lægmænd, før de kan blive Præster i Folkekirken. Denne Ændring vil sikkert virke betryggende for en objektiv Bedømmelse af vedkommendes Forudsætninger for at kunne fylde Pladsen som Præst i Folkekirken.

Derimod kan vi ikke billige, at Præster fra evangelisk-lutherske Frimenigheder afskæres fra Muligheden af at blive Præster i Folkekirken med den Begrundelse, at der i Øjeblikket ingen saadanne findes i Folkekirkenes Tjeneste. Der har maaske ingen Anvendelse været for denne Bestemmelse i Henhold til Loven af 1922, men der har været Brug for denne Adgang i Forbindelse med de midlertidige Love af 1920, og det er ikke rimeligt i al Almindelighed at lukke Døren af her.

Der er heller ikke i det foreliggende Lovforslag Bestemmelser om, inden for hvilken Aldersgrænse man kan søge ind i Folkekirken med Mulighed for Pensionsret. Jeg vil ogsaa gerne have noget mere Klarhed over, hvad Bestemmelserne i § 6 indeholder af Muligheder.

Jeg skal derfor, idet jeg kan tilsige mit Partis velvillige Medvirken ved Lovforslagets Gennemførelse, bekræfte det, som Ordføreren for det socialdemokratiske Parti formodede, at vi fra vor Side ønsker Udvalgsbehandling af det foreliggende Lovforslag, idet jeg mener, at Lovforslaget har saa megen Betydning, at det er absolut rimeligt og rigtigt at gøre det til Genstand for en Udvalgsbehandling med det for Øje saa hurtigt som muligt at faa Lovforslaget gennemført i det høje Ting.

Krarp: Det foreliggende Lovforslag tilsigter blot en Videreførelse af en tidsbegrænset Lov om Ansættelse i den danske